

RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 90 / 087 van 2 april 1990

O. ref. : 10527 / L / A / 90

BETREFT :Ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen met betrekking tot het centraal wapenregister.

De Raadgevende Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op de artikelen 8 en 12;

Gelet op het verzoek om advies van de Minister van Justitie van 28 februari 1990, dat het verzoek van 8 december 1989 vervangt ;
heeft op 2 april 1990 het volgende advies gegeven :

1. Algemeen :

Het aan de Commissie voorgelegde ontwerp betreft het regelen van het gebruik van de identificatienummer van het Rijksregister in het raam van het K.B. van 8 april 1989 tot wijziging van het KB van 14 juni 1933 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie.

Algemeen stelt de wet van 1933 dat de erin vermelde activiteiten onderworpen zijn aan een aangifte van wapen- of munitiefabrikant, handelaar of maker. Deze gebeurt bij het gemeentebestuur van de plaats van fabriek, winkel of werkplaats. De wet regelt verder de verboden wapens, de oorlogswapens, de verweerwapens en de jacht- en sportwapens. Belangrijk is dat, naast bovenvermelde aangifte voor professionele activiteit, privépersonen slechts aankoop kunnen doen van een verweerwapen na machtiging daartoe verkregen te hebben, afgeleverd door de commissaris van politie of, bij ontstentenis, de commandant van de Rijkswacht van de woonplaats van de koper (eventueel bij weigering nieuw verzoek bij de procureur des Konings). Bij andere wijze van inbezitname moet een inschrijving gebeuren. Voor oorlogswapens kan een particulier moet een inschrijving gebeuren. Voor oorlogswapens kan een particulier slechts machtiging bekomen van de provinciegouverneur. Voor het dragen van een jacht- of sportwapen moet een wettige reden gelden. De uitvoering van deze bepalingen i.v.m. aangifte, termijnen, vorm van registers, bescheiden of machtigingen wordt door het KB van 14 juni 1933 geregeld.

Het KB van 8 april 1989 organiseert o.m. de oprichting van een centraal wapenregister bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten (art. 14). Het bepaalt wie toegang heeft tot dat register, waarbij de bekomen gegevens alleen voor het beheer van bepaalde stukken mogen gehanteerd worden en dit in het kader van taken van gerechtelijke en administratieve politie. Mededeling aan derden is uitgesloten. Een bijzondere regeling geldt voor buitenlanders.

Als stukken gelden (art. 15) :

- A)-berichten van verkoop, overdracht of invoer van een verweervuurwapen, alsmede de immatriculatiegetuigschriften ervan
- berichten van verkoop of overdracht van jacht- of sportvuurwapens
- vergunningen tot dragen van verweerwapens

- A)- vergunningen tot bezitten van een opslagplaats voor verweer- of oorlogswapens
- inschrijvingen van aangiften van beroep van wapen- of munitiefabrikant

Als gegevens worden opgenomen :

- voor de gevallen onder A : identiteit van de titularis, zijn nationaliteit, adres, aard van gebruik (professioneel of privé), wezenlijke kenmerken van het wapen en identiteit van verkoper of overdrager
- voor de gevallen onder B : identiteit van de titularis, zijn nationaliteit, adres en plaats van opslagplaats of werkzaamheid.

Het voorliggende ontwerp van KB strekt ertoe het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten enerzijds en instanties die met het centraal wapenregister in contact kunnen treden anderzijds in de mogelijkheid te stellen in hun onderlinge communicaties het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken. Dergelijke toelating kan voorzeker bijdragen tot een rationalisatie van de organisatie van deze contacten, deze versnellen en de kans op foutieve gegevens verminderen. In het raam van een betere controle op het wapenverkeer of- bezit kan aldus een grotere veiligheid van de burger verzekerd worden. De Commissie is dan ook van oordeel dat de aanwending van het identificatienummer vanuit een positief uitgangspunt moet benaderd worden.

2. Artikelsgewijze bespreking :

In artikel 1 wordt het gebruik van het identificatienummer door het commissariaat-generaal geregeld. De machtiging wordt verleend aan de officier-commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten en de officieren, agenten en beambten die hij aanwijst en geschiedt met uitdrukkelijke vermelding dat zij slechts geldt "in het raam van de hun toegewezen opdrachten". Deze machtiging geldt uitsluitend

- ter identificatie van de personen ingeschreven in het centraal wapenregister.

- ter identificatie van die personen in interne en externe betrekkingen van de gemachtigden met diverse autoriteiten. In dit laatste geval kan het slechts gaan over instanties of personen die zelf de machtiging hebben ontvangen om het nummer te gebruiken en in zoverre het gebruik noodzakelijk is voor de uitvoering van wettelijke en bestuurlijke bepalingen i.v.m. het centraal wapenregister.

Deze bepaling stelt principieel geen probleem.

Wel zou, indien het concept "interne betrekkingen" alleen beoogt de handelingen binnen de cel van het centraal wapenregister zelf, de term "intern beheer" verkieslijk zijn. Indien het geheel van de opdrachten van het commissariaat-generaal bedoeld wordt kan de term "interne betrekkingen" behouden blijven.

De term "externe betrekkingen" wordt geëxpliciteerd in artikel 2.

Verwezen wordt dan ook naar de commentaar aldaar.

Artikel 2 omschrijft de autoriteiten die de geadresseerden kunnen zijn in de externe betrekkingen. Een dubbele indeling wordt voorzien :

-in §1 worden personen of diensten vermeld die zelf reeds de machtiging bezitten het nummer aan te wenden, nl. de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie, de Dienst Gewetensbezwaren van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, de provinciegouverneurs en de ambtenaren van niveau 1 die zij aanwijzen, en als diensten van de gemeentepolitie het gemeentelijk strafregister en de dienst inlichtingenbestanden.

-in een §2 worden diensten voorzien die onder voorwaarde van toekomstige machtiging en slechts vanaf het ogenblik ervan dezelfde machtiging zullen verkrijgen. Het zijn de Rijkswacht, de diensten van de Staatsveiligheid en het centraal strafregister van het Ministerie van Justitie en de parketten bij de rechtbanken van eerste aanleg en de gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten.

De Commissie kan zich met de voorstellingswijze akkoord verklaren gezien de ingebouwde voorwaarden. Hierdoor wordt de noodzaak tot herhaalde besluiten immers opgevangen, terwijl anderzijds de nodige waarborgen i.v.m. voorafgaande eigen machtiging aanwezig zijn.

Artikel 3 regelt het gebruik van het identificatienummer naar het centraal wapenregister toe, en dit uitsluitend ter identificatie van personen die de toekenning hebben aangevraagd van een bewijs voorgeschreven door de wapenwetgeving van 1933.

Worden daartoe gemachtigd :

- 1) De Commandant van de Rijkswacht en de personeelsleden van de Rijkswacht die hij aanwijst ;
- 2) de korpsoversten van de gemeentelijke politie en de leden van de politie die zij aanwijzen ;
- 3) de Minister van justitie of diens gemachtigde ;
- 4) de magistraten van het openbaar ministerie bij de rechtbanken van eerste aanleg en de leden van de gerechtelijke politie bij de parketten ;
- 5) de provinciegouverneur.

Dit artikel stelt voor de Commissie geen problemen. Art. 14 van het KB van 8 april 1989 regelt de toegang tot het centraal wapenregister en somt daartoe uitdrukkelijk een reeks personen op. De in art. 3 opgenomen lijst stemt overeen met die van art. 14

Verder geldt de machtiging enkel ter identificatie in de raam van de wet van 1933.

Conclusie :In het licht van de voorgaande beschouwingen, brengt de Commissie een gunstig advies uit.

De Secretaris,

De Voorzitter,

A. Pipers.

D. Holsters.